Mitropolitul “pelerin” Teofan se dezice public, de dragul “ospitalității” papiste, de afirmația dogmatică “Papa = Eretic”

În ziua prezenței în Iași a conducătorului ereziei papiste, papa Francisc, un grup de credincioși ortodocși a protestat pe treptele catedralei mitropolitane, afișând o pancartă pe care scria “Papa = Eretic”, cântând cântarea ortodoxă “Hristos a înviat!”.

Protestul lor a ajuns în media locale, aflate în frenetice pregătiri pentru a-l glorifica pe papa. *Ziarul de Iași* își începe relatarea despre eveniment cu constatarea „Nu toată lumea s-a bucurat ieri de venirea Papei la Iași”, care lasă să se înțeleagă că, în afară de cei din material, toată suflarea ieșeană a fost fericită să ia parte la „evenimentul secolului”, lucru pe care fie-ne permis să nu îl credem.

Astfel, în *Ziarul de Iași* se scrie că “«manifestanții» au fost observați de un prelat ortodox, care a chemat agenții de pază ai Mitropoliei, indivizii fiind scoși rapid din curtea lăcașului de cult”[1].

Dacă ar fi să credem ce spune *Ziarul de Iași*, credincioșii au fost observați de un **prelat**, adică de un episcop, singurii prelați în mitropolie fiind IPS Teofan, mitropolitul, și PS Calinic, episcopul-vicar. **I-a turnat mitropolitul Teofan pe acei oameni poliției și jandarmeriei sau *Ziarul de Iași* nu știe diferența dintre un preot și un prelat?**

Așteptăm ca liderul presei ieșene să ne spună cine a fost cel care a chemat agenții de pază, poliția și jandarmeria ca să îi scoată pe oameni din incinta Mitropoliei, după cum **așteptăm ca același ziar să prezinte probe din care să rezulte că acei oameni “sunt sau au fost certați cu legea”,** așa cum afirmă “din surse”, și, mai ales că **„«liderul» lor este de curând ieșit din închisoare”**, afirmații extrem de grave, de natură a prejudicia imaginea publică a acelor oameni, care, chiar dacă s-a dat liber la stigmatizarea lor și la reducerea lor la starea de „indivizi”, pentru că se opun papei, sunt cetățeni ai României și au aceleași

drepturi cetățenește ca și „oamenii de bunăvoință” care s-au bucurat nespus de venirea papei în orașul Cuvioasei Maicii noastre Parascheva.

Ne surprinde faptul că un organ de presă folosește astfel de argumente, care pe lângă faptul că în acest caz nu sunt probate corespunzător, sunt de natură a discrimina anumite categorii sociale, cum ar fi cetățenii care și-au satisfăcut condamnări penale și sunt reintegrați sau pe cale de reintegrare socială.

Ziarul spune și că “la fața locului au ajuns și reprezentanți ai forțelor de Poliție și Jandarmerie, care au încercat în zadar să îi prindă pe «protestatari»”. De ce oare? **Oamenii aceștia se aflau pe scările catedralei din Iași, care aparține tuturor credincioșilor Bisericii Ortodoxe din Moldova, nu este proprietatea privată a mitropolitului sau a slujbașilor săi. Pentru ce a fost necesar ca MMB să cheme poliția și jandarmeria pentru a-i scoate din incintă pe niște creștini care își manifestau pașnic credința religioasă într-un locaș de cult?**

Mai mult decât atât, *Ziarul de Iași* ne spune pe cel mai natural ton din lume că jandarmeria și poliția i-au fugărit pe oameni pe străzi și ar fi dorit să îi prindă. De ce să îi prindă? **Ce anume au făcut acești oameni? Au tulburat ordinea publică?** Evident, nu. Erau zece oameni care se filmau pe un telefon mobil în timp ce făceau afirmația teologic corectă că papa este un eretic. **Se aflau într-un cadru religios, făcând o manifestare religioasă pașnică**. Art. 3 al Legii 60/1991 a adunărilor publice spune clar: “Nu trebuie declarate, în prealabil, adunările publice al căror scop îl constituie manifestările cultural-artistice, sportive, religioase…”. Deci nu aveau nevoie de autorizație de la primărie pentru a cânta “Hristos a înviat!” pe scările mitropoliei **lor**.

Protestul acelor credincioși pe scările mitropoliei nu era unul de natură a tulbura organizarea pelerinajului papei Francisc, pentru că Mitropolia nu se afla în circuitul vizitei, ci era o formă de a-i sensibiliza pe ierarhii locali să fie ortodocși și să nu compromită Biserica lui Hristos, **așa cum au făcut-o**, printr-o asociere cu ereticii papiști.

Prin urmare, întreb cu respect organele de ordine locale **cu ce drept au vrut să îi prindă pe acei oameni? Care este temeiul legal în baza căruia s-au pus la dispoziția mitropoliei pentru a-i rezolva acesteia *cum manu militari* problemele teologice legate de compromisurile grave pe care le face**

aceasta pe tărâmul dogmatic?

Mitropolia Moldovei și Bucovinei a considerat că alungarea cu jandarmii a celor zece ortodocși de pe treptele catedralei nu e suficient pentru a-și manifesta corectitudinea politică și atașamentul față de venirea papei așa că, a doua zi **a ținut să se dezică oficial de manifestanții de pe scările catedralei,** prin vorbele[2] purtătorului de cuvânt preot Sturzu, preluate de același *Ziar de Iași*.

Potrivit ziarului respectiv, preotul Sturzu a făcut următoarea declarație:

> *Fiecare cetăţean are dreptul la o opinie, însă nu consider că dezbaterile dogmatice îşi au locul în stradă. Acestea se fac la alt nivel şi au avut loc astfel de dezbateri în ultimii ani. De asemenea, avem o relaţie foarte bună cu Biserica Romano-Catolică, foarte multe comunităţi de creştini îşi desfăşoară activitatea peste hotare în spaţii puse la dispoziţie de către Biserica Romano-Catolică. De asemenea însă, Biserica a recunoscut în permanenţă diferenţele dogmatice şi şi-a manifestat opinia faţă de acestea în lucrări de specialitate.*

Să analizăm puțin cuvintele Mitropolitului Teofan "Pelerinul", spuse prin gura preotului Sturzu.

Mai întâi de toate, purtătorul de cuvânt MMB ne spune că **oamenii care erau prezenți pe scările mitropoliei nu erau credincioși ortodocși, ci niște "cetățeni"**. Chiar dacă este un progres față de catalogarea lor ca „indivizi" de către presa locală, spune totuși multe despre respectul pe care îl au Mitropolia, dar și Patriarhia în ansamblu, față de credincioșii ortodocși pe care îi păstoresc.

Preotul Sturzu spune totuși un adevăr, fără să vrea. **Făcând apel la dreptul constituțional al cetățeanului de a-și spune cuvântul, domnia sa recunoaște faptul că în interiorul Bisericii Ortodoxe Române actuale credincioșii nu au niciun drept la opinie, iar ca vocea lor să fie auzită ei trebuie să apeleze la statutul de cetățean, care le asigură libertatea civilă de exprimare**. Această recunoaștere a realității dă seama de conducerea papistoidă pe care o are Biserica noastră în acest moment.

Apoi, preotul Sturzu ne spune că dezbaterile dogmatice nu se fac "în stradă". **Ne pare rău că preotul respectiv consideră că treptele catedralei mitropolitane sunt "în stradă"**. Noi credem că pe treptele catedralelor

ortodoxe din întreaga lume s-a scris istorie a Bisericii și că acela este exact locul unde adevărurile de credință trebuie spuse cu toată puterea.

Prin afirmația "acestea se fac la alt nivel și astfel de dezbateri au avut loc în ultimii ani", preotul Sturzu ne spune că, în opinia MMB, **poporul este o "plebe" care nu are ce căuta în dezbaterile privitoare la dreapta credință și nu are niciun drept de a-și apăra Ortodoxia**. Cam același lucru l-au spus avocații MMB și prin tribunalele prin care se luptă cu mărturisitorii antiecumeniști, argumentând că poporul nu are niciun drept de a se pronunța cu privire la preotul pe care mitropolia li-l trimite, afirmație fără nicio bază canonică ce contrazice două mii de ani de tradiție ortodoxă. Afirmația **are legătură directă cu „noua sinodalitate" de tip papist instaurată de către sinodul din Creta și pusă, iată, în aplicare de către MMB.**

MMB îi consideră și îi tratează pe credincioșii ortodocși proprii ca pe o "plebe"

"Asemenea dezbateri au avut loc în ultimii ani", ne spune în continuare preotul Sturzu. Într-adevăr, asemenea dezbateri au avut loc "la alt nivel" la Creta, de exemplu, sau la Chieti, iar rezultatul lor a fost **recunoașterea denumirii istorice de biserici și confesiuni ereziilor, pe de o parte, și recunoașterea primatului papal, pe de altă parte**.

Cu puțin înainte de vizita papei, Patriarhia a editat o carte intitulată *Documente oficiale ale Sfântului și Marelui Sinod*, apărută la Editura Basilica, în care continuă să elogieze minciunosinodul din Creta, **împotriva poporului dreptcredincios care îl respinge**, făcând afirmațiile următoare din care rezultă că, după trei ani de la eveniment, **ierarhii români nu au nicio părere de rău cu privire la participarea la minciunosinodul din Creta**, ba, mai mult, propun reeditarea evenimentului periodic, sub pretextul mincinos al „răspunsului la problemele cât mai diverse ale credincioșilor":

> *Cu Sfântul și Marele Sinod din Creta s-a scris o pagină de istorie a Bisericii Ortodoxe contemporane și suntem convinși că trecerea timpului va dovedi însemnătatea acestui eveniment. În acest sens, apreciem ca binevenită propunerea convocării de Sinoade Panortodoxe la un anumit interval de timp, de șapte sau zece ani, ceea ce ar reprezenta o modalitate de manifestare permanentă și constantă a sinodalității, la cel mai înalt nivel, și o posibilitate de*

> *răspuns concret, prin vocea unanimă a Bisericii Ortodoxe, la problemele tot mai diverse ale credincioșilor.*

În această carte, într-o notă de editor se spune: “Totuși, s-a acceptat denumirea istorică de biserică pentru alte confesiuni creștine, în sensul tehnic al termenului (*terminus technicus*), adică de recunoaștere a lor de fapt”[3].



PATRIARHIA ROMÂNĂ

DOCUMENTELE OFICIALE ALE SFÂNTULUI ȘI MARELUI SINOD

(CRETA, 2016)

BASILICA
BUCUREȘTI
2019

Cu alte cuvinte, ni se spune că s-a recunoscut existența de fapt a altor "biserici și confesiuni", expresia arătând clar că se face o distincție de natură eclesiologică între "biserici și confesiuni", unele, precum "Biserica Romano-Catolică", fiind considerate "biserici", altele "confesiuni".

Despre „denumirea istorică" ne vorbea în ziua protestului de la Iași profesorul Petre Guran la Trinitas TV, spunând, citez din memorie, "una este Biserica lui Hristos și alta denumirile istorice de Biserică Romano-Catolică, ortodoxă etc.", expunând exact dogma ecumenistă consemnată în *Declarația de la Toronto*, conform căreia Biserica lui Hristos cuprinde toate confesiunile apărute în mileniul al doilea, inclusiv Biserica Ortodoxă. Exact acest lucru îl spune și articolul 6 al documentului despre relațiile cu lumea creștină a sinodului din Creta.

Ca să ne demonstreze punctul de vedere, preotul Sturzu afirmă că "avem o relație foarte bună cu Biserica Romano-Catolică". **Pe ce bază canonică are Patriarhia o relație foarte bună cu cea mai mare erezie a lumii creștine? Unde se găsește astfel de prietenie între ortodocși și eretici în operele și viețile Sfinților Părinți, când canoanele Bisericii o interzic cu strictețe? Mai e vreo îndoială că preotul Sturzu, MMB și Patriarhia Română, atunci când vorbesc despre "Biserica Romano-Catolică" o consideră biserică în toată regula?**

> *O nouă formă de unire cu Roma prin comunitățile românești din Italia găzduite de biserici romano-catolice*

Relația evocată de preotul Sturzu se bazează pe de acum celebra "ospitalitate" papistă față de diaspora română. Autorul ne spune că multe comunități creștine își desfășoară activitatea în spații puse la dispoziție de către Biserica Romano-Catolică. Punem o întrebare: **de ce oare românii, care, în țară, au clădit mii și mii de biserici și catedrale impunătoare în ultimii 30 de ani au nevoie de lăcașele de cult ale papistașilor în țările unde merg la muncă? Să fie ei chiar atât de nevolnici în acele țări încât să nu își poată construi propriile biserici sau e posibil ca acele țări să nu le permită să construiască lăcașe proprii de cult, pentru a-i determina să apeleze la "ospitalitatea" catolică, prin care sunt atrași încetul cu încetul la o uniație soft, prin cultivarea unei gândiri și atitudini filopapiste, atât de plenar manifestată pe străzile României zilele acestea?**

> *„Maica acestui neam este Biserica Ortodoxă Română”. Petiție adresată sinodului BOR cu privire la vizita papei*

În realitate, MMB apără, prin gura preotului Sturzu, un proiect de catolicizare discretă a ortodocșilor de către gazdele lor catolice din Occident. **“Ospitalitatea” despre care vorbește comunicatul este plătită de către Biserica Ortodoxă cu recunoașterea statutului de Biserică unei erezii, cu recunoașterea primatului papal în numele unui scaun episcopal care nu mai este în Biserică de o mie de ani, cu încălcarea cu bună știință de către preoții ortodocși din diaspora a sfintelor canoane care le spun că nu au ce căuta în lăcașurile ereticilor pentru a sluji, prin ignorarea cu bună știință a erorilor dogmatice grave ale papismului, care fac imposibilă mântuirea adepților lor**.

Comunicatul MMB se încheie cu asigurarea că “Biserica a recunoscut în permanență diferențele dogmatice și și-a manifestat opinia față de acestea în lucrări de specialitate”. Îl invit pe purtătorul de cuvânt al MMB să ne spună și nouă câteva lucrări de specialitate în care se mai recunosc aceste diferențe dogmatice în zilele noastre.

> *Erezia „bisericilor nedepline”. O deviație eclesiologică în Teologia Dogmatică Ortodoxă, volumul II, a Părintelui Profesor Dumitru Stăniloae*

Aceste cuvinte reflectă o atitudine ecumenistă pe care a sintetizat-o cel mai bine adunarea ecumenistă de la Porto Alegre, care a numit diferențele dogmatice:

> *Varietatea expresiei evanghelice, a cuvântului şi a faptei, îmbogăţeşte viaţa comună. Formele diferite de expresie sunt prezente astăzi în viaţa şi mărturia diferitelor Biserici. Aşa sunt de exemplu tradiţia sfinţeniei la metodişti, dogma răsplatei pentru credinţă şi a harului la luterani, viaţa întru Duhul Sfânt la penticostali, primatul în slujba unităţii al Bisericii Romano-Catolice, valoarea intrinsecă în societatea anglicană, dogma îndumnezeirii corelate cu cea a «sinergiei» la ortodocşi. În ce măsură punctele pe care se pune accentul constituie atitudini contradictorii sau expresie a varietăţii legitime? Accesul pus pe anumite chestiuni umbreşte deplinătatea mesajului Evangheliei”[4].*

Exact în acest duh vorbește și preotul Sturzu. Diferențele dogmatice sunt exilate în paginile pe care nu le citește nimeni ale "lucrărilor de specialitate", cele mai multe dintre ele fiind în zilele noastre de părere că acele diferențe nu sunt chiar atât de grave precum par, fiind, vorba profesorului Petre Guran, "balast cultural" de care ne putem debarasa sau, într-un caz fericit, „varietăți ale expresiei evanghelice", de natură a îmbogăți experiența comună.

> *„Prințul Bisericii", mitropolitul ecumenist Teofan, prezent în Piața Palatului Culturii la adorarea papei*

Ce importanță are că Biserica a continuat să arate diferențele dogmatice atât timp cât ele sunt ignorate la nivelul practic, iar papa este primit cu fast, este purtat prin catedrala neamului, unde face exegeze ale Rugăciunii Domnești, pe care o și rostește în prezența Patriarhului în limba latină, în timp ce mitropolitul Moldovei participă efectiv ca "pelerin" la cel mai mare pelerinaj papist din istoria metropolei sale?

> *Părintele Cosmin Tripon: „Despre papa e valabil un singur adevăr: ESTE ERETIC! Restul nu contează"*

Unde au mai citit conducătorii Bisericii noastre asemenea comportamente în istoria Bisericii noastre? Cât de naivi pot fi credincioșii și preoții care cred că patriarhul și sinodul s-au comportat onorabil, cu sobrietate, nu au făcut concesii? Ce s-ar fi așteptat aceia, să slujească direct Sfânta Liturghie împreună și să se împărtășească direct ca să înțeleagă ce se întâmplă? Intercomuniunea se pregătește acum, iar când va veni poporul o va percepe ca pe ceva normal și necesar. **Vizita de weekendul trecut a avut un rol esențial în dărâmarea ultimelor bariere dogmatice în mințile celor care au acceptat sinodul din Creta fără să zică și să facă nimic**. Drumul spre „unitate în diversitate" este deschis poporului, iar dacă ierarhia nu va reveni la Ortodoxie în cel mai scurt timp va deveni ireversibil.

> *Papa vine în România să le arate ortodocșilor cum ar (va) fi viitorul lor împreună cu el*

În rezumat, **Mitropolia Moldovei și Bucovinei s-a dezis de acei câțiva credincioși care au făcut afirmația dogmatică corectă că papa este eretic.** Mai mult, a chemat poliția și jandarmii să îi gonească de pe scările mitropoliei.

Poliția și jandarmii au fugit după niște cetățeni care stăteau pe scările catedralei mitropolitane și cântau și afirmau că papa este eretic.

> *ISJ Iași: Recrutarea de voluntari în licee pentru primirea papei nu este prozelitism. Noi spunem că este*

Primăria și inspectoratul școlar ieșean au făcut liste în școli prin care au adus la pelerinajul papist câte 50 de profesori și elevi din fiecare liceu. Când i-am întrebat, au răspuns că gestul lor nu are nicio conotație prozelitistă, deși legea educației interzice orice activitate cu caracter prozelitist, iar a face liste de prezență la un eveniment religios este un act prozelitist.

Rezultatele investigației noastre jurnalistice de până la acel moment, pe care le-am făcut publice, au fost transmise și presei ieșene, prin intermediul linkului articolului nostru, dar se pare că niciuna dintre publicații nu a fost interesată de subiect.

Nici Mitropolia nu a avut niciun cuvânt de spus față de această racolare a unora dintre propriii credincioși pentru a participa la o manifestare prozelitistă a cultului catolic.

Cum ar fi putut mitropolitul Teofan să fie deranjat de faptul că elevii și profesorii sunt luați din școli la pelerinajul papei când însăși Înaltpreasfinția Sa a participat ca "pelerin" la acea întâlnire cu papa, fără niciun fel de preocupare că poporul ortodox nu dorește astfel de legătură contrară sfintelor canoane?

Dacă primul-ministru Dăncilă are ca scuză neștiința de carte teologică, președintele "Werner" are ca scuză "pohta ce-a pohtit" de a transforma, încălcând legea cultelor, pentru câteva zile, catolicismul în religie de stat în România, cum bine a zis un jurnalist, **mitropolitul Teofan ce scuză are pentru prezența sa și girul dat manifestării din plin centrul Moldovei? Cum poate Înaltpreasfinția Sa să mai vorbească moldovenilor despre diferențele dogmatice față de catolici când s-a sărutat prietenește pe obraz cu papa**

care le adresase un mesaj de unitate ecumenistă celor din Iași?

> *Scrisoare deschisă adresată Mitropolitului Moldovei și Bucovinei cu privire la venirea papei în orașul ortodox Iași*

Cu părere de rău, trebuie să constatăm că atât la nivel de mitropolie, cât și la nivel de patriarhie **se operează cu impresia că Biserica Ortodoxă Română aparține ierarhilor care o conduc despotic, că poporul nu are nicio relevanță în aceasta, că el există doar pentru a-i preamări pe ierarhi pentru înțelepciunea și dedicația cu care se manifestă la nivel internațional ca niște fanteziste "punți de legătură" între Ortodoxie și erezii**. Vocea poporului credincios, exprimată atât prin scrisori ca cea trimisă de noi pe 15 martie 2019, când îl rugam pe mitropolit să se poziționeze canonic corect, adică să nu participe și să nu binecuvânteze participarea ortodocșilor la venirea papei, prin petiția sinaxei de la Botoșani, din 1 mai, când am cerut același lucru întregului sinod BOR, dar și prin proteste absolut nevinovate ca al acestor câțiva credincioși ortodocși care au afirmat un adevăr pe treptele mitropoliei nu valorează nimic pentru mitropolitul Moldovei, pentru patriarhul României și, în general, pentru toți cei ce aplică la sânge deciziile adunării de la Creta din 2016.

> *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR": Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019*

Această atitudine nu are nimic de a face cu Biserica Ortodoxă și cu episcopatul ortodox, fiind de inspirație episcopocentrică papistă și un produs direct al ecumenismului.

Ierarhii ecumeniști români, care ne-au arătat că nu dau nici cel mai mic semn de îndreptare din erezia pe care au oficializat-o în Creta, le vând românilor iluzia că prezența lor în ecumenism este o mărturisire a Ortodoxiei care va duce, într-un viitor oarecare, la întoarcerea la credință a papistașilor și protestanților.

Există oare cineva care să mai creadă că **papa și întreaga lui colectivitate se vor reboteza și rehirotoni, că vor reboteza tot poporul lor și vor redeveni ortodocși ca urmare a recunoașterii adevărurilor de credință pe care le propovăduiesc ecumeniștii din spațiul ortodox în dialogurile bilaterale?**

Dacă nu, cum văd românii “unitatea” la care i-a îmbiat papa dimpreună cu mass-media, devenite deodată foarte religioase? “Unitate în diversitate” dogmatică sau asimilare de tip greco-catolic?

Există cineva care să mai creadă că **protestanții se vor boteza ortodox și vor începe cu toții să cinstească Sfintele Icoane, pe Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, Sfintele Moaște, Sfintele Taine, Preoția Sacramentală, pe care le batjocoresc de 500 de ani**?

Dacă nu, cum își închipuie românii care visează la unitate între creștini că se va realiza aceasta?

Mântuirea există numai în interiorul Bisericii Ortodoxe. Cei din afara ei, care își trăiesc viața într-o manieră bineplăcută lui Dumnezeu sunt chemați printr-o chemare tainică personală de către Dumnezeu Însuși la mântuire în interiorul Bisericii Ortodoxe. Când acest lucru se întâmplă, Biserica Ortodoxă îi primește și dialoghează catehetic cu ei pentru a-i readuce la adevăr și a-i ajuta să se mântuiască. Ca ortodocși, nu ca papistași, necalcedonieni, protestanți etc.

Atunci când un asemenea om, chemat de Dumnezeu dintre eretici la pocăință și mărturisire, întâlnește un preot ecumenist riscă să își rateze această chemare și să se trezească relegat în mod indirect de erezia de care încearcă să se elibereze. Condiția ca el să se mântuiască este să facă cunoștință cu Ortodoxia nealterată de ecumenism, cu botezul corect canonic săvârșit, cu învățătura sănătoasă care să îi facă sufletul să înflorească duhovnicește.

Toate acestea ne arată că pentru a-și face datoria misionară de a salva sufletele care se mai pot mântui din erezii și schisme, Biserica nu are nevoie nici de dialogurile ecumeniste fără niciun rezultat real, nici de “ospitalitatea” papistă, nici de ecumenismul diaconal, social, care acționează ca o coloană a cincea a ecumenismului dogmatic (a se vedea îndemnurile insistente ale papei la lupta comună contra pericolele sociale și politice din Europa), ci are nevoie de păstrarea neatinsă a Ortodoxiei și a capacității acesteia de a predica lumii cu adevărat și mai ales direct, nu prin filtrul organizațiilor ecumeniste, pe Hristos Cel adevărat, Mântuitorul sufletelor noastre.

Închei cu o propunere de silogism adresat celor de la MMB, dar mai ales preoților și credincioșilor ortodocși care până acum nu s-au decis să ia nicio atitudine față de ce se întâmplă în Biserica noastră:

Dacă Papa este eretic, iar acest lucru este un adevăr incontestabil, sub sancțiunea considerării ca eretic a celui care îl contestă, și **dacă Mitropolitul Teofan, după ce i-a fugărit cu poliția și jandarmii pe cei câțiva creștini care i-au amintit acest adevăr, s-a salutat cordial cu papa, participând la un pelerinaj cu caracter evident prozelitist al papei,** lucru de asemenea incontestabil, pentru că se vede pe înregistrări, **cum poate și trebuie considerat mitropolitul Teofan și, pe cale de consecință, cei ce îi aprobă acțiunile și rămân din convingere în comuniune cu Înaltpreasfinția Sa?**

Note:

[1]
https://www.ziaruldeiasi.ro/stiri/foto-incident-misterios-la-mitropolie-protest-impotriva-papei-francisc-la-iasi–220869.html.

[2]
https://www.ziaruldeiasi.ro/stiri/mitropolia-se-delimiteaza-de-protestul-impotriva-papei-de-pe-treptele-catedralei–221010.html.

[3] Ed. cit., p. 17.